

„Kapitáne, toneme!“

Tento výkřik se ozval z podpalubí lodi BATAJAVA v bouřlivé noci ze sedmnáctého na osmnáctého prosince.

„U sta hromů!“ zvolal kapitán a zavolal zvonkem prvního důstojníka.

„Obrátit!“ velí. „Plnou parou zpět!“

BATAJAVA se zachvěla, postavila se proti vlnám a – lehla si na bok. Vichřice skučí po palubě, moře se vzteká jako divoký pes. Hu, to je zlá chvíle. Není lehké být námořníkem, i když je moře klidné, měkké, kyproučké. Ale když se rozbouří, to už je dřina na život a na smrt.

„Všichni muži na palubu!“ rozkazuje kapitán.

Tom rychle přiložil ještě dvě lopaty pod kotel a třese Jonym:

„Jony, vstávej! Na palubu!“

Jony je také topič a zrovna před chvílí si lehl.

Čtyři hodiny přikládá on, čtyři hodiny Tom;

když se Tom rozhání s lopatami, Jony spí,

a když Tom spí, Jony přikládá. Tak to jde

den za dnem, když moře tiše leží pod sluncem

jako rybník o prázdninách. A když bouří jako

dnes a když si i taková BATAJAVA lehne na

bok, že už má dost toho vlnobití, nespí Jony ani

Tom. Dřina je to, říkám vám, být námořníkem.

Jony se těžce probouzí. Měl krásný sen, že moře zamrzlo, z Evropy až do Ameriky vedla nádherná klouzačka, a kdo chtěl, rozběhl se v Hamburku a dojel po ledě až do New Yorku. Žádná bouře přitom nebyla a pod kotle se také nemuselo přikládat. A když tak snil, ani Tom ho nemohl probudit. Takový krásný to byl sen, protože tomu, kdo mrzne, se zdají nejkrásnější sny o slunci a tomu, kdo se dusí ve vedru kotelny, se nejlépe sní o čerstvém sněhu. Ale najednou si Jony i ve snu vzpomněl, že kdyby byla klouzačka po moři, nejezdila by BATAJAVA, a kdyby BATAJAVA nejezdila a smutně kotvila v přístavu jako mnoho jiných dobrých lodí, byl by bez práce a měl by hlad jako jeho kamarád Sam v Rio de Janeiru a kamarád Willy v Hamburku. A hrůza jím otřásla, a protože jím trásl také Tom, podařilo se ho probudit. Jony vstal, mne si oči a utíká na palubu.

Moře řve a kapitán řve:

„Všichni muži k čerpadlům!“

Čerpají vodu z podpalubí, vichřice jim chladí rozpálené tváře, vlny se převalují přes palubu.

Čerpají, čerpají, ale kdepak: vody stále přibývá.

Nic nepomůže. BATAJAVA se naklání na bok stále víc. BATAJAVA utone.

